

חסד ונתינה, שכבה צעירה,
שיעור 4 – איש חסיד היה
מפתח הלב מתוך אמונה, המינהל לחינוך דתי

4. איש חסיד היה, על רבי אריה לוי (תרמ"ה-תשכ"ט)

מעשה אבות בניין לבנים

שכבה צעירה

הרציונאל

"ירא שמים אמיתי הוא זה שאינו יכול לישון בלילות מדאגה: מה עשיתי היום כדי להקל סבלו של יהודי מדוכא בייסורים?" (רבי אריה לוי).

"...עתים הייתי רואה את הרב הולך, ולא נכנסתי עמו בדברים, אלא הפטרתי שלום בשפה רפה, כי ידעתי: הוא רץ לברית או רץ ללטרף ילד, להחליק ידו על ראשו של תינוק ולברך את אמו, או רץ אל אסיר לעודדו, להזכירו כי הכול בידי שמים וישועת ה' כהרף עין" (הסופר יעקב דוד אברמסקי).

ר' אריה לוי, הצדיק הירושלמי הייתה דמות מופלאה ומיוחדת במינה. כבן עשרים לרדוף היה - צדקה וחסד רדף. כל חייו עסק בגמילות חסדים ללא שיעור ומידה. את תכלית חייו ראה בעזרה לזולת, וידו הייתה תמיד פתוחה לכל מבקש עזרה או עצה. הכנסת האורחים שלו וטוב לבו היו לאגדה. יותר מהכול העריך ר' אריה לוי את התואר "אבי האסירים". בכל תקופות השנה - בימי השלג והקור, בימי הקיץ הלוהטים, בימי שלום ובימי סכנה - הגיע ר' אריה להתפלל עם אסירי המחתרות. הוא אהב אותם כבנים ותמיד הייתה לו מילה טובה בשבילם.

"רבי אריה לא גמל חסד לאיש זה או אחר, הוא גמל חסד עם האדם יציר כפיו של האלוקים, זה ההולך בין העולמות ובידו הצלם האלוני. כיצד אפשר שלא לגמול חסד בגופו ובממונו עם יצור שצלם אלוקים טבוע בו?" (הסופר דוד זריצקי).

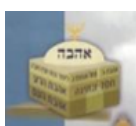
בשיעור זה נכיר בפני התלמידים את דמותו המרוממת של רבי אריה לוי. נספר מעט על מעשי החסד שעשה, בתקווה שנזכה ללכת בדרכו ולהידבק במעשיו.

המטרות

- התלמידים יחוו את גדולתה ואת עוצמתה של מידת החסד כפי שהיא מתגלמת בדמותו של רבי אריה לוי.
- התלמידים ישאפו להיטיב ולגמול חסד.

מבנה השיעור

- פתיחה: רבי אריה לוי איש החסד (מליאה)
- שלב א': מציגים בחסד (מליאה)
- שלב ב': חסד יסובבני (עבודה יחידנית)

שנה ג' אהבה,
חסד ונתינה בשילוב אחריות ונתינה
טיוטה חשוון תשע"ב

- סיכום: גם אני רוצה לגמול חסד (מליאה ועבודה יחידנית)

ההכנות הנדרשות

- יש להכין תמונה של רבי אריה לוי (נספח 1).
- יש להכין תלבושות להצגות בשלב א'. הצגה 1: כובע קסקט וספר שכתובה עליו הקדשה.
- הצגה 2: כובע שחור וחליפה. הצגה 3: צעיף או מטפחת.
- יש לצלם את הדף "חסד יסובבני" (נספח 2) כמספר תלמידי הכיתה.
- יש לצלם את הסיפורים (נספח 3) כמספר תלמידי הכיתה.

מהלך השיעור

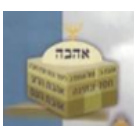
פתיחה: רבי אריה לוי איש החסד (מליאה)

- נתלה על הלוח תמונה של רבי אריה לוי (נספח 1).
- נשאל את התלמידים: האם אתם מכירים את הדמות הזאת?
- נספר כי זהו רבי אריה לוי, איש צדיק מאוד שחי בירושלים לפני כ-40 שנה.
- נספר מעט על רבי אריה לוי: רבי אריה לוי היה מיוחד במינו במידת החסד והנתינה שלו. הייתה לו אהבה עצומה לכל יהודי. כל יהודי היה חשוב בעיניו כאילו היה בנו. הוא דאג לחולים ולנדכאים, הכניס אורחים ועשה הרבה מאוד מעשים טובים כל ימי חייו. תמיד ראו אותו רץ וממהר לקיים איזו מצווה, לשמח ולעודד. כל החיים שלו סבבו סביב החסד והנתינה. לרבי אריה לא היה הרבה כסף או בית מרווח, כל חייו חי בדוחק ובצניעות. אך גם עם כל הקושי שחווה, תמיד הקפיד לגמול חסד עם הבריות.
- נאמר לתלמידים: בשיעור זה נלמד מעט על דמותו המופלאה של רבי אריה והלוואי שנזכה ללמוד ממעשיו.

שלב א': מציגים בחסד (מליאה)

- נשאל: אילו מעשי חסד אתם מכירים?
- נכתוב את תשובות התלמידים על הלוח. נתמקד בהכנסת אורחים, ביקור חולים, נתינת צדקה, הבאת שמחה לעניים, עידוד וניחום.
- נוציא מתוך שקית כובע קסקט של נער ונציג את הדמות הבאה על פי סיפור 1 מנספח 3 – "מתנה של חסד".

שלום ילדים, קוראים לי שניאור ואני מוכרח לספר לכם סיפור מאוד מיוחד על רבי אריה.

שנה ג' אהבה,
חסד ונתינה בשילוב אחריות ונתינה
טיוטה חשוון תשע"ב

רבי אריה מלמד בישיבה שאני לומד וכולנו אוהבים אותו מאוד. כשהוא פוגש תלמיד הוא מביט בו בעיניים טובות, מחזיק את ידו החמה ביד התלמיד ומלטף אותה.

יום אחד ראה אותי רבי אריה, ניגש אליי ושאל: "שניאור, עוד מעט מתקרב בר המצווה של שלוימל'ה. מדוע לא הבאתם לי את הספר שקניתם לו במתנה כדי שאכתוב לו הקדשה?"

מה זאת הקדשה אתם שואלים? הקדשה של רבי אריה זה משהו מיוחד מאוד, המתנה לא שווה כלום בלי הקדשה של ר' אריה. הקדשה זו ברכה שכותבים בדף הראשון שבתחילת הספר (נוציא מהתיק ספר שכתובה בו הקדשה ונראה לתלמידים).

"אף אחד מהתלמידים לא רוצה לשלם כסף ולקנות מתנה לשלוימל'ה", ענית, "שלוימל'ה אף פעם לא שילם כסף עבור מתנות של ילדים אחרים".

כששמע זאת רבי אריה נבהל ואמר: "שלוימל'ה גדל במשפחה ענייה מאוד, איך אפשר לצער ילד עני ביום בר המצווה שלו?"

רוץ שניאור לביתי ובקש מהרבנית שתוריד מהמדף חמישה חומשי תורה, מהר והבא אותם אליי".

רצתי מהר (אפשר להדגים ולרוץ מצד אחד של הכיתה לצד השני).

הגעתי מתנשף לביתי של רבי אריה וביקשתי מהרבנית את הספרים.

אחר כך רצתי חזרה לרבי אריה שמח ומרוצה שעשיתי שליחותי.

רבי אריה בחן את הספרים ואמר: "אוי לא, לא לאלו התכוונתי. לך אמור לרבנית שתיתן לך את חמשת חומשי התורה החדשים שקיבל בני, חיים יעקב, לבר המצווה שלו. אין נותנים מתנה מספרים משומשים".

רצתי שוב לביתי של רבי אריה ועשיתי כפי שביקש.

שמח רבי אריה וכתב הקדשה נאה על הספרים. כשסיים הביט בי ואמר: "כמה צער היה לשלוימל'ה אילו לא היה מקבל מתנה כמו יתר חבריו. וכי הוא אשם שאין להוריו כסף? צריך לעשות הכול כדי למנוע צער מבני עניים".

- נשאל: איזו מצווה למדנו מרבי אריה מתוך המצוות שכתובות על הלוח? (ת: לשמח עניים).
- נסמן את המצווה בצבע.
- נוציא כובע שחור וחליפה של איש ונציג את הדמות הבאה (מתוך סיפור 2 בנספח 3 - "עד היכן מגיעה מידת הכנסת האורחים של רבי אריה"):

שלום ילדים, אני מוכרח לספר לכם בזכות מי אני חי ומדבר איתכם עכשיו. ניחשתם נכון - בזכות רבי אריה.

באתי מארץ רחוקה לארץ ישראל, ארץ הקודש. רבי אריה היה תלמיד של אבי ורציתי לבקר אותו ולקבל ממנו קצת עזרה כדי להצליח להסתדר בארץ.

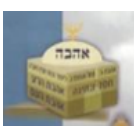

אך אבוי, צרה גדולה נפלה עליי, חליתי בדרך במחלה קשה מאוד, מחלה מדבקת בשם "טיפוס". אף אחד לא הכיר אותי ולא רצה לטפל בי. האנשים פחדו להידבק במחלתי. ישנתי ברחוב על הספסל, משתעל וסובל מכאבים עזים. בסוף משהו ריחם עליי והעלה אותי על העגלה שלו. הגעתי לבית של רבי אריה ודפקתי על הדלת. רבי אריה הכניס אותי במאור פנים לביתו אפילו שלא הכירני. כל כך חולה הייתי שמיד התעלפתי. רבי אריה ואשתו העירו אותי וטיפלו בי. רבי אריה ראה שאני חולה מאוד ומיהר לבית חולים לבקש שיסכימו לטפל בי. אחר כך הוא חזר עם תרופות בשבילי. הוא נתן לי לישון במיטה שלו וכל הלילה ישב לידי, האכיל אותי, השקה אותי ודאג לי. בבוקר לקח אותי רבי אריה לבית החולים, ביקר אותי ודאג לי עד שהבראתי. פעם שאלתי אותו: "רבי אריה, איך לא פחדת להידבק במחלה?" והוא ענה: "ה' שומר על מי שמקיים מצוות. שליחי מצווה אינם ניזוקים".

- נשאל: איזו מצווה למדנו מרבי אריה מתוך המצוות שכתובות על הלוח? (ת: הכנסת אורחים).
- נסמן את המצווה בצבע שונה.
- נוציא מתוך השקית צעיף או מטפחת ונציג את הדמות הבאה (מתוך סיפור 3 בנספח 3 - "מדוע מכר רבי אריה ספר יקר שאהב"):

שלום ילדים, אני רוצה לספר לכם סיפור נפלא שקרה לי עם רבי אריה. הסיפור קרה בזמן מלחמת העולם הראשונה כשהיה בארץ רעב – מחסור באוכל. בעלי שמואל היה בחוץ לארץ. הוא אמר לי שישלח לי משם כסף עם שליח כדי לקנות אוכל, אבל הכסף לא הגיע אליי. השליח לקח את הכסף לעצמו, ואני והילדים נשארנו חסרי כל. והנה יום הכיפורים מתקרב ואין לי בבית אוכל בשבילי ובשביל ילדי לסעודה מפסקת, סעודה גדולה שאוכלים לפני הצום, לא ידעתי מאין יבוא עזרי. לפתע דפיקה על הדלת. רבי אריה בא לבקר. הוא ישב קצת ומיד הלך לו. לאן הלך אתם שואלים? את זה הבנתי מאוחר יותר. רבי אריה ראה שאין בביתי דבר לאכול. הוא מיהר לביתו והוציא ספר יקר ונדיר מהארון. ספר נדיר זה ספר שאי אפשר למצוא עוד כמותו. ומה עשה בספר? הלך למנדל שאהב והעריך ספרים נדירים והיה מוכן לקנות אותם בכסף רב. שילם מנדל לרבי אריה בעין יפה, ורבי אריה רץ חזרה לביתי, הביא לי את הכסף, בירך אותי בגמר חתימה טובה והלך. אתם יודעים ילדים, רבי אריה נדמה לי כמו מלאך משמים שה' שלח אליי לעזרה.

מיד יצאתי וקניתי את כל צורכי הסעודה: בשר ודגים, פירות וירקות.
ורבי אריה - האם הצטער על הספר שאהב? לא ולא, רבי אריה היה מאושר שזכה לקיים מצווה גדולה לפני היום הקדוש, יום הכיפורים.

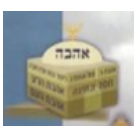
- נשאל: איזו מצווה למדנו מרבי אריה מתוך המצוות שכתובות על הלוח? (ת: נתינת צדקה).
- נסמן את המצווה בצבע שונה.
- נאמר: את הסיפור על לבקר חולים ואת הסיפור על לעודד ולנחם תקראו בעצמכם.

שלב ב': חסד יסובבני (עבודה יחידנית)

- נחלק לכל תלמיד דף "חסד יסובבני" (נספח 2) וסיפורים (נספח 3).
 - נבקש מהתלמידים לגזור את הסיפורים ולהדביק במקום המתאים.
- (שלושה מבין חמשת הסיפורים מוכרים לילדים כבר משלב א' ונדרש מהם בעיקר להתאימם)

סיכום: גם אני רוצה לגמול חסד (מליאה + עבודה יחידנית)

- נאמר: בשיעור זה ראינו מעט ממעשי החסד הרבים שעשה רבי אריה. הידעתם שרבי אריה גם גידל יתומים (מי שאין לו הורים) בביתו הקטן? דאג להם וכשגדלו חיתן אותם?
- הידעתם שלרבי אריה היו באים כל הזמן אנשים לקבל ברכה וייעוץ? מעולם לא הסכים לקבל כסף עבור הטרחה שטרח. היו בני זוג שלא הסתדרו ולא חיו בשלום, ורבי אריה דיבר על לבם והשלים ביניהם. רבי אריה היה אחד הצדיקים הגדולים והעיקר אצלו היה לעשות חסד.
- נסב את תשומת הלב לריבוע שבמרכז המעגל בנספח 2.
- נאמר לתלמידים: גאולה כהן, אחת מאסירות המחתרת (כדאי להסביר כמה מילים על כך אף על פי שהדברים מופיעים בסיפור 5), אמרה פעם שיש הרבה צדיקים שעושים מעשים טובים, אבל רבי אריה עשה אותנו לטובים. נשאל: למה התכוונה גאולה כהן בדבריה?
- נסביר: כששומעים סיפורים על אדם כל כך צדיק זה עושה לנו חשק להתנהג כמותו, להיות טובים כמוהו. גם ילדים יכולים לגמול חסדים עם החברים, האחים וההורים. גם אנחנו יכולים לבקר חולים, להכניס אורחים ולעודד ולנחם.
- נבקש לחשוב על מעשה חסד שאני רוצה ויכול לעשות.
- נאפשר לתלמידים למלא את מעשה החסד בריבוע במרכז נספח 2. אפשר להיעזר בהורים.
- נוסיף שיש עוד המון סיפורים על מעשיו הטובים של הרב. בשיעור הזה פגשנו רק חלק קטן מהסיפורים ומי שירצה לשמוע עוד סיפורים יוכל לבקש מההורים להקריא מתוך הספרים "איש צדיק היה" ו"צדיק יסוד עולם" מאת הסופר שמחה רז. יש גם ספרי ילדים שנכתבו על ר' אריה לויין: "אריה

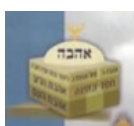

חסד ונתינה, שכבה צעירה,
שיעור 4 – איש חסיד היה
מפתח הלב מתוך אמונה, המינהל לחינוך דתי

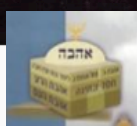
ברחובות ירושלים" מאת עדי דוד, "רבי אריה - סיפורי מופת על רבי אריה לויין לילדים ונוער" מאת
צ' קרלנשטיין.

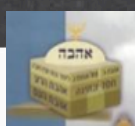
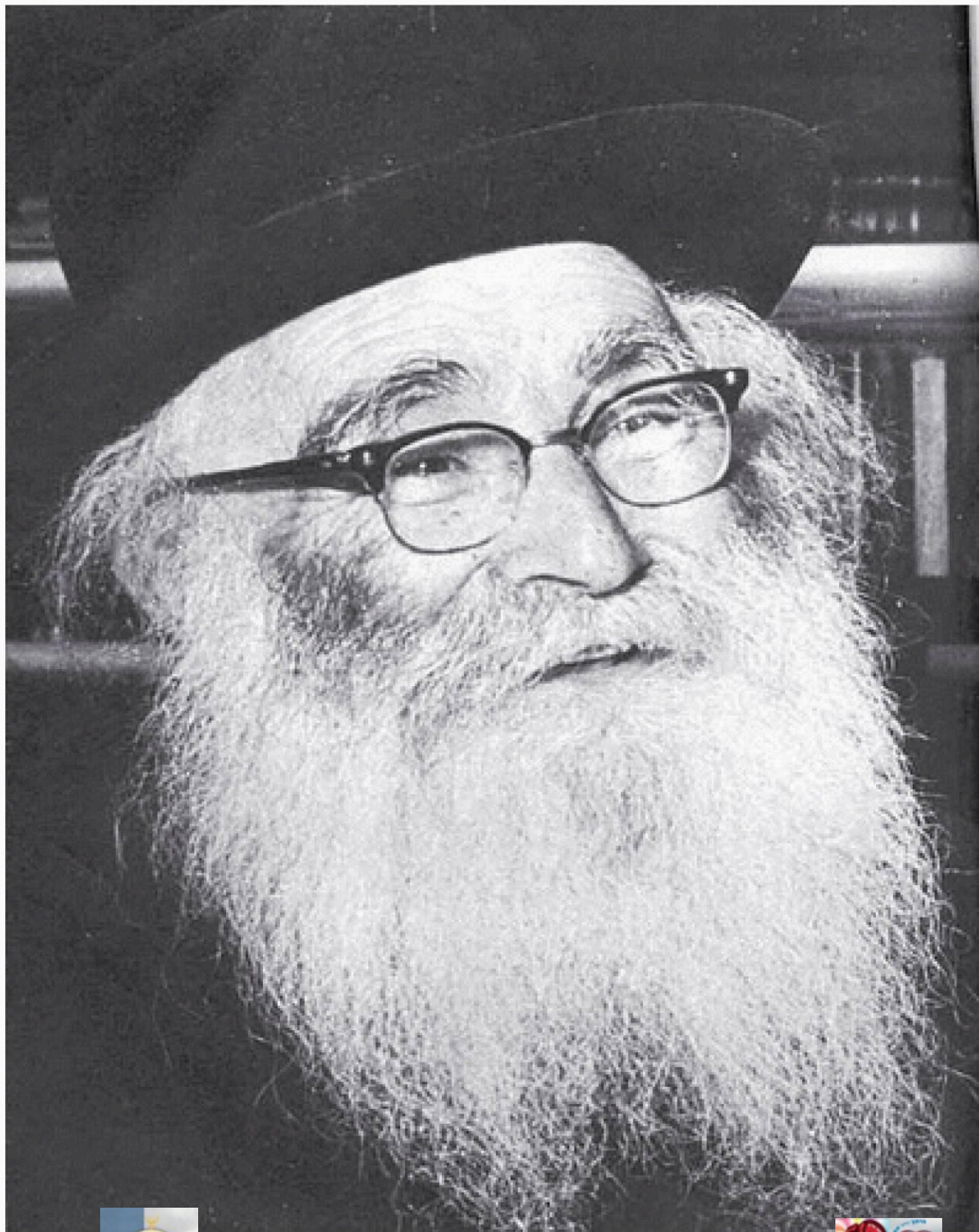
- המלצה: במהלך נושא חסד ונתינה לספר כל יום בזמן האוכל סיפור על רבי אריה.

שנה ג' אהבה
חסד ונתינה בשילוב אחריות ונתינה
טיוטה חשוון תשע"ב

9

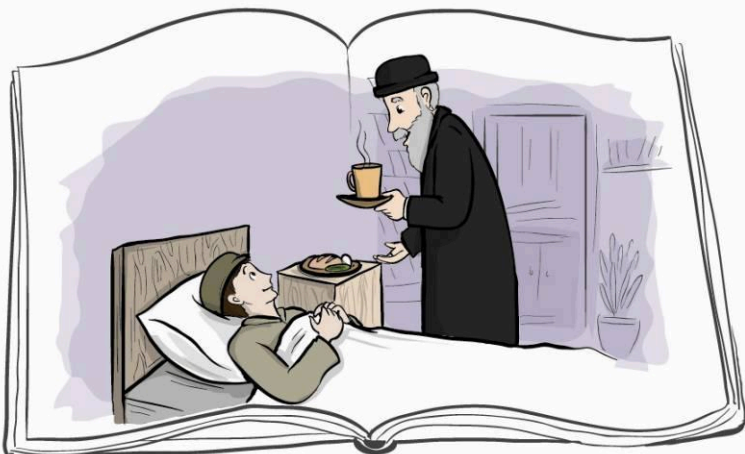

חסד ונתינה, שכבה צעירה,
שיעור 4 – איש חסיד היה
מפתח הלב מתוך אמונה, המינהל לחינוך דתי

ב"ה

חסד ונתינה | מעשי אבות | איש חסיד היה

נספח 2: איורים לסיפורי החסד

נספח 3: סיפורים

חסד ונתינה | מעשי אבות | איש חסיד היה

מדוע מכר רבי אריה ספר יקר שאהב?

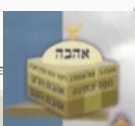
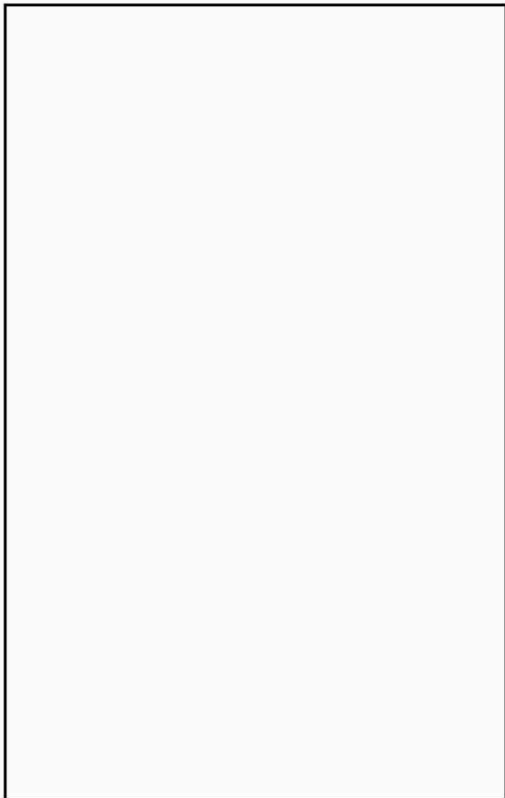
ספור זה מתרחש בימי מלחמת העולם הראשונה, הנמצב בארץ ישראל היה קשה ולא היה מספיק מזון. היו אנשים גורמים לשלוח כסף לקרובי משפחה כדי שיקנו אכל ולא ימותו מרעב. שמואל היה באמריקה ושלח כסף וקרדיט שהתגוררו בירושלים, בעזרת שלחית. אך אביו, השליח לקח את הכסף לעצמו, ומשפחתו של שמואל נשארה בחוסר כל.

בערב יום פגור לפני אכילת 'סעודה מפסקת' (הסעודה שאוכלים לפני הארוחה) הלך רבי אריה לבקר את משפחתו של שמואל והנה הוא רואה שאין בבית מזון כדי להכין את הסעודה.

מחר רבי אריה לביתו, והוציא מארון הספרים את אחד הספרים הנדירים והיקרים שאותו שמר וזמן רב, ומחר לביתו של מנדל. מנדל העריך מאוד ספרים נדירים והסכים לשלם בעבורם כסף רב.

ואכן שלם מנדל לרבי אריה סכום נאה בעבור ספרו. ומה עשה רבי אריה בפסוק?

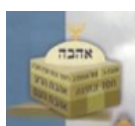
מחר שנית לקרדיט של שמואל ומטר בידה את הכסף כדי שתמנה בו אכל ולשתית.

"לא", נאנח רבי אריה, "חזר לביתי ואמר לרבנית לתת לי את חמשה חמשי התורה הקדשים שקבל בני לבר מצוה. החמשים האלה שנתת לי אינם קדשים ולא יאה לתת אותם כמתנה לבר מצוה". חזר שניאור והביא את החמשים הקדשים.

כתב רבי אריה הקדשה בשם כל התלמידים. וכך זכה גם התלמיד העני למתנה בזכות רבי אריה. בזמן שכתב רבי אריה את ההקדשה אמר: מי יודע כמה צער היה מצטער אותו תלמיד בראותו כי באים לשמחתו בידים ריקות. צריך לעשות הכל כדי למנע צער מנער שכן עניים הוא.

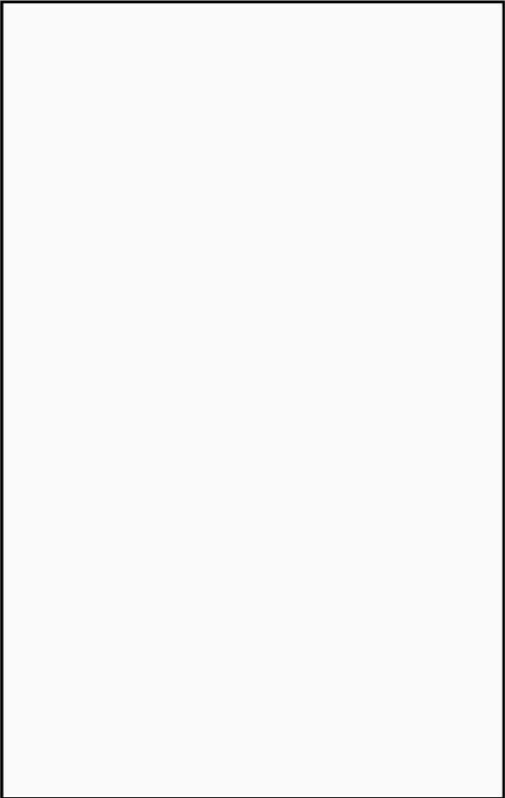

בקרור חולקים

בכל ערב שבת היה רבי אריה הולך לבתי החולים כדי לבקר את החולים שם.

רבי אריה שאל את האחות מי הם החולים הבוהדים שאין להם מקבילים, ומהקהל ישב על ידם, וקחש להם מלים טובות של חבה ועידוד.

פעם אחת באמצע יום הפפורים מהר רבי אריה לבקר אשה חולה. הוא בא לביתה והספיק לה שאסור לה לצום כי יש סכנה לחייה. הוא הכין לה פוס וזה והגיש לה עוגיות. ורק פשראה שרוא אוכלת חזר לבית הכנסת כדי להמשיך ולהתפלל.

מתנה של חסד

בי אריה לפד בתיאור חורה "עץ החיים".

ה שם מתרגם שכל ילד שולג בור מצוה מקבל מכל ילדי המנה ספר קורב במנה. ולמדי היה נותן סכום פסח קבוע, וזה קונים ספר ונותנים לרבי אריה לזון את ספר כדי שיכתוב הקדשה (הקדשה) - מלות פרכה שפותחים בפניו הספר מנחם המנה לקבל המנה.

והנה רבי אריה שם לב שערך מעט מתקרב בור המצוה של אחד המלמידים ועדיין לא הביא לפניו את הספר כדי שיכתוב הקדשה.

שאל רבי אריה מדוע לא הביא את הספר, ורבי עוד ימנע הכר מצוה.

ענה לו שאותו מלמיד מעולם לא שלם פסח בעבור מתנה לקבלתו לו מתנה.

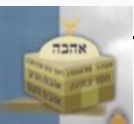
ומדוע מלמיד זה לא שלם כיתר חבור מלמדי זה היה פו למשפחה עניה מאד.

כששמע זאת רבי אריה קרא לתלמידו שניאור ואמר לו: "קח לביתי ואמר לאשתי שתתן לה את המשה תפשי תורה ממהרה". חזר שניאור ומשה תפשי תורה בידו.

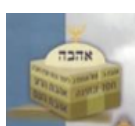
"לא", נאנת רבי אריה, "חזר לביתי ואמר לקבוצת למה לי את המשה תפשי תורה תתורה חתמים שקבל בני לר המצוה. ותפשים תאלה שנות לי אינם חתמים ולא יאה למה אותם כמתנה לרבי מצוה". חזר שניאור והביא את התפשים תתשים.

כמה רבי אריה התקשה בשם כל המלמדים וכן זכה גם המלמיד העני למנה פנחית רבי אריה.

בזמן שכתב רבי אריה את התקשה אמר: מי יודע כמה צער היה מצטער אותו מלמיד בראותו כי באים לשמחתו בידים ריקנות. צריך לעשות הכל כדי למנע צער מפער שבו עניים הוא.

חסד ונתינה, שכבה צעירה,
שיעור 4 – איש חסיד היה
מפתח הלב מתוך אמונה, המינהל לחינוך דתי

שנה ג' אהבה
חסד ונתינה בשילוב אחריות ונתינה
טיוטה חשוון תשע"ב

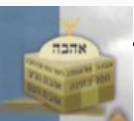
רבי אריה מעזרד ומנחם

לפני שנקמה מדינת ישראל שלטון בארץ הפריטים. הפריטים לא שמחו שהיה זה בארץ ישראל והם נקממו ונגזרו. את העולים החדשים שבאו מארצות רחוקות. היו יהודים גבורים שגזרו את הפריטים והקדים מדינה ליהודים. קראו להם אנשי המהפכה, כי הם נקממו בפריטים במהפכה (פסוק). הפריטים נקממו בלוחמי המהפכה ולצערנו מפסו גם חלק מהם והכניסו לבית הספר. רבי אריה שורה או רב של בית הספר ראה בהם גבורים ואהב אותם ביותר. כל שבת הלך מביתו לבית הספר להתפלל עמום ולנחם אותם. רבי אריה דאג לכל מחסורם והתנהג אליהם כאלו היו בניו. הוא דאג שלא יהיו פתא אחר עם פולשים ערבים. ואף דאג שהפריטים יביאו להם אכל פשוט. הוא מסר דרישות שלום לבני המשפחותיהם והביא להם מקבצים וחבילות מהפכת (פי רק לו מחר היה להפסד). רבי אריה עודד נחם את האסירים במילים של תקווה ואמונה.

עד היכן מגיעה מידת הכנסת האוהבים של רבי אריה

רי החננו גר רבי אריה עם אשתו הנכנית בירת מדר עם מטפחיו קטן מחור. זה זה באחד מימי השנה. מילשה נקש על דלת הבית. פתח רבי אריה את הדלת והנה עד לפני פתח שאלו מבני ירושלים. פתח זה בא מארץ רחוקה והיה ראה חולה מאד. מיד פשנוכנס הבחור לביתו של רבי אריה נפל והתעלה. רבי אריה ואשתו עמלו קשה עד שהצליחו להעיר. הבחור ספר שהשתגע לאין לשאל חלה במחלה מאד מדבקת ומסכנת, מחלת השפס. איש לא הסכים להחיל לו לידו בביתו ולכן הוא הלך פרט. עד שהשישו רחם עליו והביאו בעגלה לביתו של רבי אריה. פששעם זאת רבי אריה הכיחם להספל בו בביתו ולדאג לכל מחסורו. הוא רץ לבית החולים "שערי צדק" ולא זו ממש עד שהבטיחו לקבל אותו ולטפל בו למחרת. בינתיים קבל מהרופא מרופות שיקחו על סבילו של החולה. חזר רבי אריה לביתו והחל להספל בו: רחץ את גופו החליש, סך אותו פשמו. האכיל והשקה אותו מפעם האכל שורה לו, והליו אותו במשוח. את משה אשתו הוציא להטפוחו שמוחז לבית. מודע עשה ואז רבי אריה חשש שפא מדבק אשתו חזר בפחלה מחדר. לעצמי אני דאג אמר רבי אריה מקום אני מצוה גדולה ו"שליח מצוה אינם נחזקים". כל העולה ישב רבי אריה על יד משה החולה וטפל בו במסירות נפש. למחרת הביא את החולה לבית החולים ושם דאג לכל מחסורו עד אשר הבריא.

15

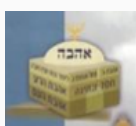

חסד ונתינה, שכבה צעירה,
שיעור 4 – איש חסיד היה
מפתח הלב מתוך אמונה, המינהל לחינוך דתי

ב"ה

חסד ונתינה | מעשי אבות | איש חסיד היה

נספח 3: סיפורים

לחסד
הוא
הוא
הוא

הַבְּרִיטִים לֹא שָׁמְחוּ שֶׁהַיְּהוּדִים בָּאִים לָאָרֶץ יִשְׂרָאֵל וְהֵם נִלְחְמוּ וַגִּרְשׁוּ אֶת הָעוֹלִים הַחֲדָשִׁים שֶׁבָּאוּ מֵאַרְצוֹת רְחוֹקוֹת.

הָיוּ יְהוּדִים גְּבוּרִים שָׂרְצוּ לַגִּרָּשׁ אֶת הַבְּרִיטִים וּלְהַקִּים מְדִינָה לַיהוּדִים.

קָרְאוּ לָהֶם אֲנָשֵׁי הַמַּחְתָּרִת, כִּי הֵם נִלְחְמוּ בַּבְּרִיטִים בַּמַּחְתָּרִת (בִּסְתֵּר).

הַבְּרִיטִים נִלְחְמוּ בְּלוֹחָמֵי הַמַּחְתָּרוֹת וּלְצַעֲרָנוּ תָּפְסוּ גַם חֶלֶק מֵהֶם וְהִכְנִיסוּ לְבֵית הַסֵּהָר.

רַבִּי אֲרִיֶּה שֶׁהָיָה אֶזְרַב שֶׁל בֵּית הַסֵּהָר רָאָה בָּהֶם גְּבוּרִים וְאַהֲבָה אוֹתָם בְּיֹתֵר.

כָּל שָׁבַת הִלֵּךְ מִבֵּיתוֹ לְבֵית הַסֵּהָר לְהַתְּפִלָּל עִמָּם וּלְנַחֵם אוֹתָם. רַבִּי אֲרִיֶּה דָּאָג לְכָל מַחְסוֹרָם וְהִתְנַהֵּג אֲלֵיהֶם כְּאִלוֹ הָיוּ בָּנָיו.

הוּא דָּאָג שֶׁלֹּא יִהְיוּ בְּתָא אֶחָד עִם פּוֹשְׁעִים עֲרָבִים. וְאֵף דָּאָג שֶׁהַבְּרִיטִים יָבִיאוּ לָהֶם אֶכָּל כָּשֶׁר.

הוּא מְסַר דְּרִישׁוֹת שְׁלוֹם לְבָנָיו מִשְׁפָּחוּתֵיהֶם וְהִבִּיא לָהֶם מַכְתָּבִים וְחִבְלוֹת מֵהַבֵּית (כִּי רַק לוֹ מִתֵּר הָיָה לְהַכְנִיס).

רַבִּי אֲרִיֶּה עוֹדֵד וְנַחֵם אֶת הָאֲסִירִים בְּמַלִּים שֶׁל תְּקוּנָה וְאַמוּנָה.

